HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

[ו] תני חדא לוה וגואל לחצאין ותניא אידך אינו לוה וגואל ואינו גואל לחצאין לא קשיא הא רבנן והא ר"ש: **מתני'** המוכר [א]בית בבתי ערי חומה הרי זה גואל מיד וגואל כל שנים עשר חדש הרי זה כמין רבית ואינו רבית [ב]מת המוכר יגאל בנו מת הלוקח יגאל מיד בנו אין מונין [ג] שנה אלא משעה [ד]שמכר שנאמר [ה]עד מלאת לו שנה כשהוא אומר תמימה להביא [ו]את חדש העיבור רבי אומר ליתן לו שנה ועיבורה הגיע יום שנים עשר חדש ולא נגאלה היתה חלוטה לו אחד הלוקח ואחד [ז]הניתן לו במתנה שנאמר לצמיתות: **גמ'** מתני' דלא כרבי דתניא [ח]רבי אומר ימים אין ימים פחות משנים ורבנן האי ימים מאי עבדי ליה מיבעי ליה [ט] מיום ליום ורבי מיום ליום מנא ליה נפקא ליה [י]מעד תום שנת ממכרו ורבנן ההוא מיבעי ליה שנת ממכרו [יא]שלו ולא שנת של מנין עולם וימים מיבעי להו למעת לעת דאי מעד תום שנת ממכרו הוה אמינא מיום ליום אין מעת לעת לא כתב רחמנא ימים ורבי מעת לעת מנא ליה נפקא ליה מתמימה ורבנן ההוא מיבעי ליה לעיבורה ורבי נמי הא מיבעי ליה לעיבורה הכי נמי מיום ליום ומעת לעת מעד תום שנת ממכרו נפקא: הרי זו כמין רבית וכו': והתניא הרי זו רבית גמורה אלא שהתורה התירתו אמר רבי יוחנן לא קשיא הא רבי יהודה והא רבנן דתניא [יב]הרי [יג]שהיה נושה בחבירו מנה ועשה לו שדהו מכר בזמן שהמוכר אוכל פירות מותר לוקח אוכל פירות אסור רבי יהודה אומר אף בזמן שהלוקח אוכל פירות מותר אמר רבי יהודה מעשה בביתום בן זונין שעשה שדהו מכר על פי ר"א בן עזריה ולוקח אוכל פירות היה אמרו לו [יד]משם ראייה מוכר אוכל פירות היה ולא לוקח מאי בינייהו [טו] צד אחד ברבית איכא בינייהו תנא קמא סבר צד אחד ברבית אסור ור' יהודה סבר צד אחד ברבית מותר

רבא

פני חדא. במקדים שדה לחוזה לוה וגואל היינו הך דקתני לעיל אם גאל יגאל מלמד שלוה וגואל כו' ור"ש קאמר לה ואידך רבנן דפליגי עליה: **מתני' הרי זה גואל מיד.** ואין לו דין שדה לחוזה שלריך להמתין שתי שנים: **הרי זה כמין רבית.** שכשממזיר לו מעותיו בתוך שנה ואין זה מנכה לו כלום נמלא שנשתמש בביתו בשכר המתנת מעותיו: **ואינה רבית.** גמורה דרבית לא מיקרי אלא ע"י הלוואה ולא ע"י מכר: **יגאל בנו.** בתוך שנה אם ירלה אבל לאחר שנה נחלט ואינו נגאל עוד לעולם כדכתיב (ויקרא כה) ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה וגו': **אלא משעה שנמכר.** אם מכרה לאוכן לשמעון בניסן ושמעון נלוי בחייב כיון שהגיע ניסן הבא נחלט ואין מונין למכר שני אלא לראשון: **שנאמר עד מלאת לו שנה.** משמע לזה שהיתה [ז] לחוזה אלו מונין: **אם חדש העיבור.** אם היתה שנה מעוברת אינה נחלטת עד שלשה עשר חדש: **שנה ועיבורה.** בין בשנה פשוטה בין בשנה מעוברת נותנין לו שנת לבנה וימים שתיריס [ח] בשנת חמה על שנת לבנה אחד עשר יום שמהם אנו מעבריס את השנה: **ואחד הניתן [נו] במתנה.** אם רלה נותן לגאול בתוך שנתו יגאל ואם לאו חלוט לו: **גמ' מתני'.** דקתני הרי זה גואל מיד דמשמע אפי' בו ביום שמכרה מותר לגאול דלא כרבי: **ימים.** [ו] תהיה גאולתו: **ואין ימים פחותין משנים.** דלא תשהא ביד לוקח פחות משני ימים: **מיום ליום.** אם מכרה באחד בניסן אין מונין שנה למנין עולם לימא כיון שהגיע תשרי עלתה לו שנה שהרי יצתה אותה שנה אלא עד אחד בניסן הבא אינו נחלט: **שנה ממכרו.** [ז] ולא של מנין עולם: **ורבנן.** אין הכי נמי דהכיא ודאי מיבעי ליה להכי דממכרו ולא שנת מנין עולם וימים מיבעי ליה למעת לעת אם מכרה באחד בניסן בחצי היום אין מונין לו שנה עד שיגיע חצי היום של אחד בניסן הבא (ח) : **מתני' ר' יהודה היא.** דאמר לד אחד ברבית מותר דרבית הבאה ע"י מכר קרי לד אחד משום דאין לא בלידי רבית משני לדדין אם לא יגאלנה ומיחלט לו אין כאן רבית אבל הלוואה ודאי באה בלידי רבית שאינה נחלטת לעולם: **ועשה לו שדהו מכר.** שמשכן לו שדהו על אותו מנה וכתב לו אם לא אתן לך מנה מיכן ועד שלש שנים הרי היא שלך: **בזמן שהמוכר אוכל פירות.** כל אותן שנים מותר: **לוקח אוכל פירות אסור.** [ט] שמא יגאלנה בתוך שלש ונמלא שאכלה ברבית: **מעשה בביתום בן זונין גרסינן: לד אחד ברבית.** אם יגאלנה יהא רבית ואם לאו לא יהא רבית: דכולי

[ו] תני חדא לוה וגואל לחצאין. פירש רש"י דלמקדים שדה לחוזה